

บทที่ 4

ผลที่ได้จากการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาระบบการตรวจสอบภายใน” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) มีกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานภายในบริษัท เอ บี ซี จำกัด โดยเป็นผู้ที่เคยได้รับการตรวจสอบภายใน จำนวน 40,448 คน (อัตรากำลังคน ณ 30 เมษายน 2552) โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 420 ชุด และได้จัดเก็บแบบสอบถาม โดยคัดเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำมาใช้ในการประมวลผลได้ทั้งสิ้นจำนวน 400 ชุด โดยสามารถแบ่งได้เป็นส่วนๆ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method Research)

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2 ผลของการวัดตัวแปรต่างๆ

4.1.3 ผลของการวัดค่าเฉลี่ยในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

4.2 ผลการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analysis)

4.2.1 ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

4.2.2 ผลของการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method Research)

4.1.1 ผลสรุปข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1.1 เพศ

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 และเป็นเพศชายจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	68	21.5
หญิง	314	78.5
รวม	400	100

4.1.1.2 อายุ

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.8 ถัดมาด้วยช่วงอายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 21 ตามมาด้วย 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8 อันดับสุดท้ายอยู่ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
20-25 ปี	67	18.8
26-30 ปี	107	26.8
31-35 ปี	95	23.8
36-40 ปี	84	21.0
40 ปีขึ้นไป	47	11.8
รวม	400	100.0

4.1.1.3 ตำแหน่งงาน

ในด้านของตำแหน่งงานนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นพนักงานระดับเจ้าหน้าที่มีจำนวน 231 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือพนักงานระดับบังคับบัญชา มีจำนวน 102 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 25.5 และอันดับสุดท้ายคือพนักงานในระดับบริหาร มีจำนวน 67 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 16.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่	231	57.8
บังคับบัญชา	102	25.5
บริหาร	67	16.8
รวม	400	100.0

4.1.1.4 ระดับการศึกษา

จากข้อมูลระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดถึง 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 ตามมาด้วยผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ในขณะที่ผู้มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อนุปริญญา	6	1.5
ปริญญาตรี	329	82.2
สูงกว่าปริญญาตรี	65	16.2
รวม	400	100.0

4.1.1.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ในส่วนของระยะเวลาในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาคือพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 0-3 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ซึ่งใกล้เคียงกันอันดับที่สามคือพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 4-6 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และอันดับสุดท้ายคือพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7-10 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
0 – 3 ปี	106	26.5
4 – 6 ปี	105	26.2
7 – 10 ปี	64	16.0
มากกว่า 10 ปี	125	31.2
รวม	400	100.0

4.1.2 ผลของการวัดตัวแปรต่างๆ

4.1.2.1 ผลของการทดสอบเครื่องมือ

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ (Reliability) ของมาตรวัดซึ่งใช้ในวิธีการวัดตามแนวคิดของ Aaker (1991) โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายในที่ใช้วัดด้วยกัน 4 ด้านคือ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน การสนับสนุนของฝ่ายบริหาร การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และทัศนคติของผู้รับตรวจของ Beckmerhagen et al. (2004) โดยมีผลการทดสอบดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6
ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของมาตรวัด

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ การตรวจสอบภายใน	จำนวนคำถามในแต่ละ ปัจจัยที่ใช้ในการวัด	ค่าความน่าเชื่อถือได้ของมาตรวัด α
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ	7	.904
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร	5	.751
การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน	7	.879
ทัศนคติของผู้รับการตรวจ	9	.842

จากการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือได้ของมาตรวัดดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่าทุกปัจจัยมีค่าความน่าเชื่อถือได้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ (.70 ขึ้นไป) (Nunnally, 1978)

ซึ่งจากการวัดโดยใช้มาตรวัดข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน จากตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรต่างๆ ซึ่งได้แก่ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และทัศนคติของผู้รับการตรวจ โดยผลของการวัดตัวแปรต่างๆ แสดงออกมาดังนี้

4.1.2.2 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน

ผลจากการวัดคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน โดยผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความจริงจังและมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ที่ผู้รับตรวจให้น้ำหนักมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ตรวจสอบภายในต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถสื่อสารกับหน่วยรับตรวจและฝ่ายบริหาร ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 4.17 ตามลำดับ รองลงมาคือผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ทางวิชาการด้านการควบคุมภายในเป็นอย่างดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ต่อไปคือผู้ตรวจสอบภายในต้องใช้ทักษะในการตรวจสอบภายในเพื่อปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี และผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจขององค์กรเป็นอย่างดี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 3.99 และ 3.98 ส่วนสองอันดับสุดท้ายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.96 คือผู้ตรวจสอบภายในมีความเข้าใจโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานขององค์กรเป็นอย่างดี และผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความเข้าใจระบบการควบคุมภายในขององค์กรเป็นอย่างดี โดยในทุกตัวแปรกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกปัจจัย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน

ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จการตรวจสอบ ภายใน	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
ด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน							
มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับธุรกิจ ขององค์กร เป็นอย่างดี	97 (24.2)	208 (52.0)	87 (21.8)	8 (2.0)		3.98	.73561
มีความเข้าใจในโครงสร้าง องค์กรและการบริหารงาน ขององค์กรเป็นอย่างดี	87 (21.8)	224 (56.0)	76 (19.0)	13 (3.2)		3.96	.73310
มีความรู้ทางวิชาการด้าน การควบคุมภายในเป็น อย่างดี	108 (27.0)	188 (47.0)	100 (25.0)	4 (1.0)		4.00	.74927
มีความเข้าใจระบบการ ควบคุมภายในขององค์กร เป็นอย่างดี	110 (27.5)	171 (42.8)	114 (28.5)	5 (1.2)		3.96	.78122
ใช้ทักษะในการตรวจสอบ ภายในเพื่อปฏิบัติงานได้ เป็นอย่างดี	95 (23.8)	209 (52.2)	96 (24.0)			3.99	.69187
มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถ สื่อสารกับหน่วยรับตรวจ และฝ่ายบริหาร	135 (33.8)	202 (50.5)	59 (14.8)	4 (1.0)		4.17	.70523
มีจริยธรรมและมีความเป็น อิสระในการปฏิบัติงาน	132 (33.0)	218 (54.5)	50 (12.5)			4.20	.64344

4.1.2.3 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

ในส่วนของการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารนั้น พบว่า การที่ตรวจสอบภายในมีสายบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.09 รองลงมาคือ การที่ตรวจสอบภายในมีการประชุมร่วมกับฝ่ายบริหารและคณะกรรมการตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 4.08 อันดับต่อมาคือ การที่ฝ่ายบริหารให้การสนับสนุนข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบให้มีการนำไปปฏิบัติตาม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.07 ตามมาด้วยการพิจารณาความดีความชอบและแต่งตั้งถอดถอนหัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายในอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบหรือฝ่ายบริหาร และในอันดับสุดท้ายคือการที่ตรวจสอบภายในมีงบประมาณและอัตรากำลังที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย 3.67 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ การตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย		
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร						
มีสายบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อ คณะกรรมการตรวจสอบ	106 (26.5)	224 (56.0)	70 (17.5)	0 (0.0)	4.09	.65801
ฝ่ายบริหารให้การสนับสนุน ข้อเสนอแนะของหน่วยงาน ตรวจสอบให้มีการนำไป ปฏิบัติตาม	92 (23.0)	249 (62.2)	55 (13.8)	4 (1.0)	4.07	.63502
มีงบประมาณและอัตรากำลัง ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	42 (10.5)	198 (49.5)	149 (37.2)	11 (2.8)	3.67	.69621
มีการประชุมกับฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อรายงานผลการตรวจสอบ	86 (21.5)	261 (65.2)	53 (13.2)	0 (0.0)	4.08	.58442

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ การตรวจสอบภายใน	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย		
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร						
การพิจารณาความดี ความชอบและแต่งตั้งถอด ถอนหัวหน้าหน่วยงาน ตรวจสอบภายในอยู่ใน อำนาจของคณะกรรมการ ตรวจสอบหรือฝ่ายบริหาร	67 (16.8)	217 (54.2)	112 (28.0)	4 (1.0)	3.86	.68638

4.1.2.4 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน

ในการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน โดยผู้รับตรวจเห็นว่าเมื่อมีการตรวจสอบเสร็จแต่ละครั้งต้องมีการเขียนรายงานผลการตรวจสอบเสนอฝ่ายบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบและสรุปประเด็นเพื่อให้หน่วยงานรับตรวจแก้ไขต่อไปซึ่งถือว่าเป็นผลสำเร็จของการตรวจสอบภายใน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวนถึง 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และมีความเห็นว่าเห็นด้วย จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 ส่วนอีกร้อยละ 20 มีความเห็นว่าไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 และในอันดับต่อมากลุ่มตัวอย่างให้คะแนนเฉลี่ย 4.00 จำนวน 2 ตัวแปร คือมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 85 คน และไม่แน่ใจอีก 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ส่วนผู้ตรวจสอบภายในมีการจัดทำกระดาษทำการและรวบรวมเอกสารต่างๆ เก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วย 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 82 คน และไม่แน่ใจ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และในอันดับต่อมามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93 โดยผู้ตรวจสอบภายในมีการจัดทำแผนการตรวจสอบทั้งระยะยาวและประจำปี ได้รับอนุมัติเห็นชอบจากฝ่ายบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบ มีกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยจำนวน 239 คน แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยจำนวน 4 คน ส่วนในกรณีที่ผู้ตรวจสอบภายในมีการสำรวจขั้นต้นและประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายในและการจัดทำรายงานการสำรวจก่อนเข้าทำการตรวจสอบ มีกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยจำนวน 245 คน ไม่แน่ใจจำนวน 79 คน เห็นด้วยอย่างยิ่ง 68 คน แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่

เห็นด้วยจำนวน 4 คน และสองอันดับสุดท้ายคือมีการจัดทำแนวการตรวจสอบซึ่งต้องผ่านการพิจารณาถึงความเหมาะสมจากหัวหน้าหน่วยตรวจสอบ มีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดคือ 274 คน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 46 คน กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจจำนวน 76 คนและไม่เห็นด้วยอีกจำนวน 4 คน และการมีระบบในการติดตามเพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบเป็นอันดับสุดท้าย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ไม่แน่ใจอีกจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และไม่เห็นด้วยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน

					ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน						
การจัดทำแผนการตรวจสอบทั้งระยะยาวและประจำปี ได้รับอนุมัติเห็นชอบจากฝ่ายบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบ	72 (18.0)	239 (59.8)	85 (21.2)	4 (1.0)	3.93	.69267
มีการสำรวจขั้นต้น และประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายในและจัดทำรายงานการสำรวจก่อนเข้าทำการตรวจสอบ	68 (17.0)	245 (61.2)	79 (19.8)	8 (2.0)	3.93	.66637
มีการจัดทำแนวการตรวจสอบซึ่งต้องผ่านการพิจารณาถึงความเหมาะสมจากหัวหน้าหน่วยตรวจสอบ	46 (11.5)	274 (68.5)	76 (19.0)	4 (1.0)	3.90	.58036
มีการจัดทำกระดาษทำการและรวบรวมเอกสารต่างๆ เก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน	82 (20.5)	238 (59.5)	80 (20.0)		4.00	.63717

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

					ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน						
เมื่อตรวจสอบเสร็จแต่ละครั้ง มีการเขียนรายงานการตรวจสอบเสนอฝ่ายบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบและสรุปประเด็นเพื่อให้หน่วยงานรับผิดชอบแก้ไขต่อไป	122 (30.5)	239 (59.8)	39 (9.8)		4.20	.60029
มีการทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	85 (21.2)	231 (57.8)	84 (21.0)		4.00	.65081
มีระบบในการติดตามเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบ	56 (14.0)	228 (57.0)	103 (25.8)	13 (3.2)	3.81	.70387

4.1.2.5 ทักษะของผู้รับตรวจ

ในการวัดทัศนคติของผู้รับตรวจ โดยการให้ผู้รับตรวจแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการตรวจสอบภายใน เพื่อวัดถึงทัศนคติของผู้รับการตรวจต่อการตรวจสอบภายใน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเห็นด้วยตัวแปรที่ใช้วัดทัศนคติของผู้รับตรวจ โดยเห็นด้วยว่าข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบมีนัยสำคัญ โดยมีระดับความเห็นด้วยจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และมีระดับไม่แน่ใจจำนวน 90 คน และตัวแปรของผู้รับตรวจตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามาปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน มีค่าเฉลี่ย 4.01 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยจำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 และผู้รับตรวจรู้สึกที่มีความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของการเข้าตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ย 3.92 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 มีระดับความเห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 14.8 ส่วนอันดับต่อไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ตัวแปร ที่ค่าเฉลี่ย 3.82 ได้แก่ ผู้ตรวจสอบภายในมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริง และผู้ตรวจสอบภายในมีการสร้างบรรยากาศที่ดีในระหว่างการสัมภาษณ์หรือการขอข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็น

ด้วยจำนวน 230 คนคิดเป็นร้อยละ 57.5 และจำนวน 216 คนคิดเป็นร้อยละ 54 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 58 และ 66 คน ตามลำดับ และมีจำนวนผู้ไม่เห็นด้วยจำนวน 16 คนและ 17 คน คิดเป็น 4.0 และ 4.2 ตามลำดับ ผู้รับตรวจมีการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการเข้าตรวจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าไม่แน่ใจถึง 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และไม่เห็นด้วยจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 แต่กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยด้วยจำนวน 228 คนคิดเป็นร้อยละ 57 ส่วนเรื่องการแจ้งกำหนดการเข้าตรวจสอบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในอันดับที่หก โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 และไม่แน่ใจจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อันดับถัดไปคือผู้ตรวจสอบมีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าตรวจสอบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.68 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความไม่แน่ใจถึง 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และไม่เห็นด้วยจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5 และในอันดับสุดท้ายคือการทำที่ผู้รับตรวจเห็นว่าเป็นการดีอย่างมากถ้าจะมีการตรวจสอบเกิดขึ้นอีกในอนาคตมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยโดยมีจำนวนคน 56 คนและ 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14 และ 13.8 ตามลำดับ และมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 คน แต่กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้รับตรวจ

						ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
ทัศนคติของผู้รับตรวจ							
มีการแจ้งกำหนดการเข้าตรวจสอบ ในระยะเวลาที่เหมาะสม	20 (5.0)	263 (65.8)	109 (27.2)	8 (2.0)		3.73	.57830
ผู้ตรวจสอบมีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าตรวจสอบ	29 (7.2)	236 (39.0)	115 (28.8)	20 (5.0)		3.68	.67965

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของผู้รับตรวจ

						ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
ทัศนคติของผู้รับตรวจ							
มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในระหว่างการสัมภาษณ์หรือการขอข้อมูล	66 (16.5)	216 (54.0)	101 (25.2)	17 (4.2)		3.82	.74776
มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริง	58 (14.5)	230 (57.5)	96 (24.0)	16 (4.0)		3.82	.71810
ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบมีนัยสำคัญ	112 (28.0)	198 (49.5)	90 (22.5)			4.05	.70939
ผู้รับตรวจมีการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการเข้าตรวจ	54 (13.5)	228 (57.0)	106 (26.5)	12 (3.0)		3.81	.69650
ผู้รับตรวจรู้สึกว่าจะมีความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของการเข้าตรวจสอบ	59 (14.8)	257 (64.2)	80 (20.0)	4 (1.0)		3.92	.61903
ผู้รับตรวจตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามาปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน	64 (16.0)	285 (71.2)	43 (10.8)	8 (2.0)		4.01	.59010
ผู้รับตรวจเห็นว่าเป็นการดีอย่างมาก ถ้าจะมีการตรวจสอบเกิดขึ้นอีกในอนาคต	56 (14.0)	160 (40.0)	119 (29.8)	55 (13.8)	10 (2.5)	3.49	.97844

4.1.3 ผลของการวัดค่าเฉลี่ยในแต่ละตัวแปร

การวัดปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายในในครั้งนี้ เป็นการวัดโดยใช้ปัจจัย ซึ่งได้แก่ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และทัศนคติของผู้รับตรวจ ซึ่งผลของการวัดปัจจัยเป็นดังนี้ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 รองลงมาคือการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.98 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.97 และลำดับสุดท้ายคือ ทัศนคติของผู้รับตรวจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ปัจจัยที่ผลต่อความสำเร็จการ ตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ	4.04	.57436
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร	4.06	.41456
การปฏิบัติงานตรวจสอบ	3.97	.49340
ทัศนคติของผู้รับตรวจ	3.81	.47256

4.2 ผลการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analysis)

4.2.1 ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยการใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

สมมติฐานที่ 1 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 2 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 3 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

สมมติฐานย่อยที่ 3.4 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการให้สัตยาณัติย้อนกลับ

สมมติฐานย่อยที่ 3.5 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

สมมติฐานย่อยที่ 3.6 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 4 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิภาพการ ตรวจสอบภายใน

สมมติฐานย่อยที่ 4.1 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานย่อยที่ 4.2 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานย่อยที่ 4.3 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

สมมติฐานย่อยที่ 4.4 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการให้สัตยาณัติย้อนกลับ

สมมติฐานย่อยที่ 4.5 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

สมมติฐานย่อยที่ 4.6 ทักษะของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 คุณสมบัตินของผู้ตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน

ในการพิจารณาตัวแปรด้านคุณสมบัตินของผู้ตรวจสอบภายใน ว่ามีความสัมพันธ์ ทางบวกต่อกันหรือไม่ โดยการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบ

H_0 : คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

H_1 : คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS ทำการทดสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ Pearson Test พบว่า ค่า $r=0.477^{**}$ และค่า sig. (2-tailed) = 0.000 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สรุปได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้ามีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในโดยเป็นผู้มีจริยธรรมและมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถสื่อสารกับหน่วยรับตรวจและฝ่ายบริหารได้ดี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมภายใน โครงสร้างและการบริหารองค์กร มีทักษะในการตรวจสอบภายในมากขึ้น จะทำให้การตรวจสอบภายในมีความสำเร็จมากขึ้นด้วย และในทางตรงกันข้ามถ้าผู้ตรวจสอบภายในในจริยธรรมและมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถสื่อสารกับหน่วยรับตรวจและฝ่ายบริหารได้ดี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมภายใน โครงสร้างและการบริหารองค์กร มีทักษะในการตรวจสอบภายในน้อย จะทำให้ความสำเร็จของการตรวจสอบภายในน้อย เช่นกัน และมีความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย (Weak Correlation) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ	.395**	.000	400
การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	.517**	.000	400
ความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	.553**	.000	400
การให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า	.465**	.000	400

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน กับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย	.399**	.000	400
การตรวจสอบภายในโดยรวม	.605**	.000	400

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

ในการพิจารณาตัวแปรด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารกับความสำเร็จของการตรวจสอบภายในที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันหรือไม่ โดยการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบ

H_0 : การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารไม่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

H_1 : การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS ทำการทดสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ Pearson Test พบว่า ค่า $r=0.370^{**}$ และค่า sig. (2-tailed) = 0.000 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สรุปได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้ามีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารได้แก่การมีสายบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ มีการประชุมกับฝ่ายบริหารและคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อรายงานผลการตรวจสอบ ฝ่ายบริหารให้การสนับสนุนข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบให้มีการนำไปปฏิบัติตาม การพิจารณาความดีความชอบและแต่งตั้งถอดถอนหัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายในอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบหรือฝ่ายบริหาร รวมถึงการมีงบประมาณและอัตรากำลังที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานมาก จะทำให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จมากด้วย และในทางตรงกันข้าม ถ้าการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารน้อย จะมี

ความสำเร็จของการตรวจสอบน้อย เช่นกัน และมีความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย (Weak Correlation) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13

ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร กับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ	.392**	.000	400
การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	.430**	.000	400
ความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	.361**	.000	400
การให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า	.474**	.000	400
การปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย	.339**	.000	400
การตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย	.517**	.000	400

** มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

ในการพิจารณาตัวแปรด้านการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในกับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน ว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันหรือไม่ โดยการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบ

H_0 : การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในไม่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

H_1 : การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS ทำการทดสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ Pearson Test พบว่า ค่า $r=0.463^{**}$ และค่า sig. (2-tailed) = 0.000 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สรุปได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การปฏิบัติงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ผู้ตรวจสอบภายในที่มีการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน คือเมื่อมีการตรวจสอบเสร็จแต่ละครั้งมีการเขียนรายงานการตรวจสอบเสนอฝ่ายบริหาร หรือคณะกรรมการตรวจสอบและสรุปประเด็นเพื่อให้หน่วยงานรับตรวจแก้ไขต่อไป มีการทบทวน และปรับเปลี่ยนแผนการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีการจัดทำกระดาษทำการและรวบรวมเอกสารต่างๆ เก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน มีการสำรวจขั้นต้นและประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายในและจัดทำรายงานการสำรวจก่อนเข้าทำการตรวจสอบ การจัดทำแผนการตรวจสอบทั้งระยะยาวและประจำปีได้รับอนุมัติเห็นชอบจากฝ่ายบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบ มีการจัดทำแนวการตรวจสอบซึ่งต้องผ่านการพิจารณาถึงความเหมาะสมจากหัวหน้าหน่วยตรวจสอบ และมีระบบในการติดตามเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องที่ตรวจ จะทำให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จมากขึ้น และในทางตรงกันข้าม ถ้ามีการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานน้อยก็จะทำให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จน้อย เช่นกัน และมีความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย (Weak Correlation) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ	.399**	.000	400
การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	.471**	.000	400
ความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	.402**	.000	400
การให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า	.469**	.000	400
การปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย	.378**	.000	400
การตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย	.551**	.000	400

** มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ทศนคติของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

ในการพิจารณาตัวแปรด้านทัศนคติของผู้รับตรวจกับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน ว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันหรือไม่ โดยการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบ

H_0 : ทัศนคติของผู้รับตรวจไม่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

H_1 : ทัศนคติของผู้รับตรวจมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ผลการทดสอบทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS ทำการทดสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ Pearson Test พบว่า ค่า $r=0.636^{**}$ และค่า sig. (2-tailed) = 0.000 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สรุปได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ทัศนคติของผู้รับตรวจ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ทัศนคติของผู้รับตรวจเกี่ยวกับ ผู้รับตรวจรู้สึกว่าการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการเข้าตรวจ ผู้รับตรวจเห็นว่าเป็นการดีอย่างมากถ้าจะมีการตรวจสอบเกิดขึ้นอีกในอนาคต ผู้รับตรวจตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามาปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริง ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบมีนัยสำคัญ ผู้รับตรวจรู้สึกถึงความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของการเข้าตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในมีการแจ้งกำหนดการเข้าตรวจในระยะเวลาที่เหมาะสม ผู้ตรวจสอบภายในมีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าตรวจสอบ และผู้รับตรวจไม่มีความกดดันในระหว่างที่มีการตรวจสอบ มาก จะทำให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จมากด้วย และในทางตรงกันข้าม ทัศนคติที่ต่ำของผู้รับตรวจน้อย จะทำให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จ น้อย เช่นกัน และมีความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง (Moderate Correlation) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้รับตรวจกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้รับตรวจกับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ	.466**	.000	400
การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	.525**	.000	400

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้รับตรวจกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้รับตรวจ กับประสิทธิผลด้าน	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	N
การควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ	.466**	.000	400
การปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	.525**	.000	400
ความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	.455**	.000	400
การให้สัตยาบันเตือนภัยล่วงหน้า	.496**	.000	400
การปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย	.414**	.000	400
การตรวจสอบภายในโดยเฉลี่ย	.610**	.000	400

** มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน พบว่ามีความสัมพันธ์กันดังนี้ ปัจจัยคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน (ค่า r อยู่ระหว่าง .395 - .605) ปัจจัยการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน (ค่า r อยู่ระหว่าง .339 - .517) ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน (ค่า r อยู่ระหว่าง .378 - .551) ปัจจัยทัศนคติของผู้รับตรวจกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน (ค่า r อยู่ระหว่าง .414 - .610) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson เพื่อทดสอบสมมติฐานต่างๆ ที่ตั้งไว้ พบว่าผลของการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด (สมมติฐานที่ 1 ถึง 4) กล่าวคือ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และทัศนคติของผู้รับตรวจ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน

4.2.2 ผลของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การวิจัยเพื่อศึกษา “แนวทางการพัฒนาระบบการตรวจสอบภายใน” ในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร การปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และทัศนคติของผู้รับตรวจ กับ

ความมีประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ ด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านการให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และด้านประสิทธิผลโดยเฉลี่ย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากาการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีข้อดีของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือสามารถบอกประสิทธิภาพของตัวแปรอิสระทั้งหมดในการพยากรณ์ตัวแปรตามร่วมกัน กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์จะบอกได้ว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาหลายๆ ตัวนั้นสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้เป็นสัดส่วนมากน้อยเท่าใด เพื่อให้สามารถเข้าใจและเห็นว่ากลุ่มตัวแปรอิสระเหล่านั้นสามารถช่วยกันทำนายหรือพยากรณ์ค่าของตัวแปรตามได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด โดยในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของการวิจัยในครั้งนี้ ได้เลือกใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยในขั้นตอนแรกของการวิเคราะห์จะไม่มีตัวแปรพยากรณ์ใดๆ ในโมเดล ในขั้นตอนที่สองตัวแปรพยากรณ์จะถูกเพิ่มเข้าในโมเดล ซึ่งจะเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรเกณฑ์ได้สูงที่สุด ตัวแปรพยากรณ์ที่ถูกนำเข้ามาแล้วก็จะถูกตรวจสอบ ถ้าตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการมีนัยสำคัญก็จะอยู่ในโมเดลต่อไป แต่ถ้าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการนั้นก็จะถูกขจัดออกจากโมเดล การวิเคราะห์ดำเนินการต่อเนื่องไปจนกระทั่งตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวที่อยู่ในโมเดลสามารถพยากรณ์ Y ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งได้คัดเลือกโมเดลที่มีค่าการพยากรณ์ความมีประสิทธิภาพสูงสุดมาอธิบาย

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือ พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 3 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2.คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน 3.การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร โดยทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 25.5 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .44 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลด้านการควบคุมภายใน
ให้มีความน่าเชื่อถือ

ประสิทธิผลด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือกับ	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.505 ^a	.255	.249				
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.327	.304	5.349	.000
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.140	.158	2.867	.004
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร				.159	.129	2.293	.022
ค่าคงที่				1.573		6.892	.000
Constant (a) = 1.573		S. E. = .440		F = 45.117			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมาก ผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมาก และมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมาก จะทำให้การตรวจสอบภายในมีประสิทธิผลมากขึ้นด้วย ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการตรวจสอบภายในน้อยลง ผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในน้อยลง และมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารน้อยลง จะทำให้การตรวจสอบภายในมีประสิทธิผลในระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = 1.573 + .327 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ}) + .140 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน}) + .159 (\text{การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น .327 หน่วย โดยที่คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น .140 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการควบคุมภายในให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น .159 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 2 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2. คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน โดยทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 35.0 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .34 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลด้านการปฏิบัติ
ตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติ ตามข้อกำหนดและกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.592 ^a	.350	.347				
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.471	.344	6.752	.000
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.369	.327	6.752	.000
ค่าคงที่				.714		3.128	.000
Constant (a) = .714		S. E. = .347		F = 106.834			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมากขึ้น และผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมากขึ้น จะทำให้

ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในไม่มีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน จะทำให้ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = .714 + .471 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ}) + .369 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น .471 หน่วย โดยที่คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่

ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้การตรวจสอบภายในประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น .369 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจคงที่

4.2.2.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 2 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2. คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน โดยทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 33.8 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .45 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลด้านความรับผิดชอบ

และการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

ประสิทธิผลด้านความ รับผิดชอบและการรายงาน ตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.581 ^a	.338	.335				
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.419	.433	8.855	.000
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.255	.216	4.422	.000
ค่าคงที่				1.179		5.962	.000
Constant (a) = 1.179		S. E. = .453		F = 101.361			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมาก และผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมาก จะทำให้ประสิทธิผลด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในไม่มีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน จะทำให้ประสิทธิผลด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบมีระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = 1.179 + .419 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน}) + .255 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น .419 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจคงที่

ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น .255 หน่วย โดยที่คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่

4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการให้สัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้า พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 3 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2.คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน 3.การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร โดยทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 32.5 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .49 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้า

ประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้า	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.570 ^a	.325	.320				
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.329	.259	4.782	.000
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.219	.209	3.986	.000
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร				.306	.211	3.925	.000
ค่าคงที่				.693		2.696	.007
Constant (a) = .693		S. E. = .496		F = 63.639			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมาก ผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมาก และมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมาก จะทำให้ประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเดือนกึ่งล่วงหน้ามากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในไม่มีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ และไม่มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร จะทำให้ประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอยู่ในระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = .693 + .329 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ}) + .219 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน}) + .306 (\text{การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าเพิ่มขึ้น .329 หน่วย โดยที่คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าเพิ่มขึ้น .219 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าเพิ่มขึ้น .306 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่

4.2.2.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 2 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2.คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน โดยทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 21.4 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .53 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลด้านการปฏิบัติงาน
ตามที่ได้รับมอบหมาย

ประสิทธิผลด้านการ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับ มอบหมาย	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.462 ^a	.214	.210				
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.353	.279	5.235	.000
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.255	.245	4.598	.000
ค่าคงที่				1.406		6.077	.000
Constant (a) = 1.406		S. E. = .530		F = 53.918			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน
ตรวจสอบมาก และผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมาก จะทำให้
ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมี
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในไม่มีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ จะทำให้
ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = 1.406 + .353 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ}) + .255 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะ
ส่งผลให้ประสิทธิผลด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้น .353 หน่วย โดยที่
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่

ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้การตรวจสอบ
ภายในประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น .255 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจคงที่

4.2.2.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในด้านประสิทธิผลโดยเฉลี่ย พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 3 ปัจจัย คือ 1.ทัศนคติของผู้รับตรวจ 2.คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน 3.การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร โดยทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการตรวจสอบภายในได้ประมาณร้อยละ 48.6 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ .32 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลโดยรวม

ประสิทธิผลโดยรวม	R	R ²	Adjusted R ²	สัมประสิทธิ์ถดถอย		T	Sig.
				B	Beta		
	.697 ^a	.486	.482				
ทัศนคติของผู้รับตรวจ				.329	.345	7.311	.000
คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ				.270	.344	7.535	.000
การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร				.142	.130	2.779	.000
ค่าคงที่				1.023		5.014	.000
Constant (a) = 1.023		S. E. = .324		F = 124.871			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว หมายความว่าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบมาก ผู้ตรวจสอบภายในมีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในมาก และมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมาก จะทำให้ประสิทธิผลโดยเฉลี่ยมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าผู้รับตรวจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบภายในไม่มีคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ และไม่มี การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร จะทำให้ประสิทธิผลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = 1.023 + .329 (\text{ทัศนคติของผู้รับตรวจ}) + .270 (\text{คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน}) + .142 (\text{การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร})$$

โดยสรุป จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าทัศนคติของผู้รับตรวจดีขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .329 หน่วย โดยที่คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .270 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารคงที่

ถ้าการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .142 หน่วย โดยที่ให้ทัศนคติของผู้รับตรวจและคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายในคงที่